

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 18/2020

23.01.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Момчиловић Дашић адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ и тужене ВВ обоје из ..., чији је пуномоћник Владимир Стојановић адвокат из ..., ради чинидбе, својине и државине непокретности, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Лесковцу и Апелационог суда у Нишу, у седници већа одржаној 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог-противтужиоца ББ и тужене ВВ изјављеној против допунске пресуде Основног суда у Лесковцу П 4768/18 од 04.02.2019. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Лесковцу.

Образложење

Виши суд у Лесковцу се решењем, Гж 1342/19 од 16.05.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог-противтужиоца ББ и тужене ВВ изјављеној против допунске пресуде Основног суда у Лесковцу П 4768/18 од 04.02.2019. године и предмет уступио Апелационом суду у Нишу као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Нишу није прихватио уступљену стварну надлежност па је предмет, уз пропратни акт Гж 2489/2019 од 09.01.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог негативног сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 65/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је одлучио да је за одлучивање о жалби стварно надлежан Виши суд у Лесковцу.

Допунском пресудом Основног суда у Лесковцу П 4768/18 од 04.02.2019. године, ставом првим изреке одлучено је о трошковима поступка тако што су обавезани тужени-противтузилац ББ и тужена ВВ да тужиоцу-противтуженом АА солидарно накнаде трошкове спора у износу од 109.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да посече гране дрвета које је засадио на својој парцели поред међне линије са парцелом туженог-противтужиоца у

дужини од 3,44 метара, за коју дужину исте надвисују парцелу туженог-противтужиоца, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења.

Против ове пресуде, тужени-противтужилац ББ и тужена ВВ су путем пуномоћника изјавили благовремену жалбу, побијајући одлуку о трошковима поступка из првог става изреке. Жалбу су изјавили Вишем суду у Лесковцу, у складу са поуком о правном леку. Из образложења решења Вишег суда у Лесковцу којим се огласио ненадлежним за одлучивање о жалби, произлази да тај суд сматра да се у конкретном случају ради о спору о непокретности и да се такав спор не може сматрати спором мале вредности, сходно члану 469. ЗПП. Због тога сматра да је за одлучивање о жалби надлежан Апелациони суд у Нишу, сходно члану 24. став 1. тачка 3. у вези члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова. Насупрот изложеном схватању, Апелациони суд у Нишу сматра да није надлежан, јер се у конкретном случају ради о жалби изјављеној против решења којим је одлучено о трошковима поступка.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то: на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности и на одлуке у ванпарничним поступцима, док је одредбом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, предвиђено да апелациони судови одлучују о жалбама на пресуде основних судова у грађанским споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 166. став 1. ЗПП, прописано је да одлука о трошковима садржана у пресуди може да се побија само жалбом на решење ако се истовремено не побија и одлука о главној ствари.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и да из садржине навода жалбе произлази да се побија само одлука о трошковима поступка садржана у првом ставу допунске пресуде, а да другостепени суд испитује првостепену пресуду само у оном делу у коме се побија жалбом (члан 386. став 1 ЗПП), Врховни касациони суд налази да се ради о жалби на решење, те да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Лесковцу, применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић